

2989 2. Beh. af Forsl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1873 til 31. Marts 1874. 2990

lader dette Punkt, bemærke, at jeg kunde ønske at høre den ærebe Ministers Anskuelse om Grunden til, hvad der maa antages at være rigtigt, at man i de sidste 2—3 Maaneder ved Esbjerg Havn ikke har foretaget noget videre Arbejde. Nogle enkelte Mænd skulle være tilstede, men ellers hviler Arbejdet, skjøndt man mente, at nu skulde Arbejdet rigtig gaa for sig. Det er Beretninger, jeg har set offentlig fremsatte, og som bestyrkes paa anden Maade. Det er muligt, at det slet ikke influerer paa Arbejdets videre Fortsættelse, men det er i alt Fald forekommet Udsættelse noget besynderligt, da man mente, at der nu navnlig skulde komme Wind i Seilene.

Judeurigsministeren: Den ærebe Ordførers Udtalelser give mig Anledning til at gjøre nogle ganske faa Bemærkninger, som jeg formoder, at han fra sit Standpunkt vil erkjende for at være fuldkommen berettigede. Den første angaar den Karakteristik, som han paa Forhaand gav af de Oplysninger, der maatte blive indhentede gjennem disse Arbejdsstemata. Naar den ærebe Ordfører uden videre erklærer dem for upaalidelige, vil jeg sige, at deri tror jeg, at han har megen Ret. De kunne blive affixat lige saa paalidelige, som alle andre statistiske Meddelelser ere, thi en stor Del af dem blive erhvervede ganske ad samme Vej som den, jeg her har forsøgt at gaa. Om Kommunalbestyrelserne udenfor Kjøbenhavn have forsømt at give Arbejderforeningerne Leilighed til Udtalelser om denne Sag, tør jeg ikke sige, men, som sagt, for Kjøbenhavns Vedkommende er jeg sikker paa, at en saadan Mangel ikke har fundet Sted. Hvad dernæst Esbjerg Havn angaar, da er jeg vel ikke i Stand til at give noget fuldkomment autentisk Svar paa de Spørgsmaal, som den ærebe sidste Læser rettede til mig; men jeg tør antage, at Grunden til Uvirkomheden er den, at man har forskjellige forberedende Ting at udføre, og navnlig maaste Forarbejdelsen af Betonblokke, Anskaffelse af Materialier og deslige, altsammen Ting, som man har maattet gjøre, forinden man kan fortsætte Arbejdet med den Kraft, som aabenbart er nødvendig, naar man overhovedet skal tænke paa at faae Arbejdet fuldført, i Forbindelse med, at det maa siges at være en noget risikabel Narstid at begynde paa et Arbejde af den Betsaffenhed som det, der nu væsentligst staar tilbage ved Esbjerg, og som er Nedlægningen af Lededæmningen. Jeg tør omtale, at det er disse Grunde og navnlig maaste den sidste, som have foranlediget den nuværende En-

trepeneur til at lade Arbejdet ligge i dette Dieblis, men derimod at anvende al den Kraft, han ser sig i Stand til at udvikle, til Foraaret, naar den gunstige Tid for Arbejder, der skulle udføres midt ude i Vandet, kommer. Jeg skal ikke indlade mig videre paa den ærebe Ordførers Ytringer om Rigsdagens større eller mindre Mebvirking til, at disse vest- og sydhjdske Jernbaner komme i Gang, som de bør; jeg skal kun sige, at det i alt Fald er meget naturligt, at disse Arbejder ikke ret vel kunne undvære det Støttepunkt, som gives dem i en Havn som Esbjergs, og dernæst skal jeg sige, at, naar man paa et andet Sted har sagt, at der maa have været tilstrækkelig Tid til at gjøre alle de fornødne Underjøgelse, eftersom man er begyndt paa dem i 1865, ere de ogsaa gjorte paa alle de Steder, hvor Værkerne egentlig skulde ligge, og der har der heller ikke viist sig nogenformelst Bæmskelighed med Hensyn til Jørvemosen. Denne ligger udenfor Sluseværket, hvor man altsaa ikke havde haft nogen særlig Grund til at anstille Underjøgelse, og hvor man først blev opmærksom paa den i 1869, og jeg tør antage, at det maa anses for rigtigt, at man har valgt at grave Jørvemosen bort istedetfor at udfætte sig for de Følger, som det vilde have, naar man ikke gjorde det (Ordføreren: Bolværket er ikke stærkt nok der!). Jeg veed ikke, om den ærebe Ordfører udtalte sig korrekt nok før, naar han talte om Bolværket i Slusegabet; thi det er ikke mig bekendt, at der er Bolværk i Slusegabet (Ordføreren: Bolværket i Forhavnen!). Ja, i Forhavnen, men ogsaa der er der gjort, hvad man ansaa for nødvendigt. Jørvemosen er graven bort, og Stedet der er fyldt op med andet Materiale. Det lader sig i det Hele ikke negte — jeg skal i alt Fald ikke negte det — at hele denne Sag har havt en ikke heldig Gænge lige fra Først af. Jeg skal ikke paalægge Entreprenuren hele Skylden, men jeg vil sige — og det er Noget, der vedkommer mig selv — at Grunden til, at han nu er traadt fra, eller at jeg maatte ønske, at han traadte fra, ganske vist er hans egen. Der er ikke forlangt eller foretaget nogenformelst Forandring i de oprindelige Planer, siden jeg sidst forhandlede med Rigsdagen derom, og kun da det viste sig, at man dog ikke fremmede Arbejdet, søgte jeg mig forpligtet overfor Rigsdagen til at forlange, at der skulde ske en Forandring, og det var da saa heldigt, at man opnaaede Overenskomst om at se at faae Sagen i en anden Gænge, end den, der hidtil havde viist sig at være mulig